

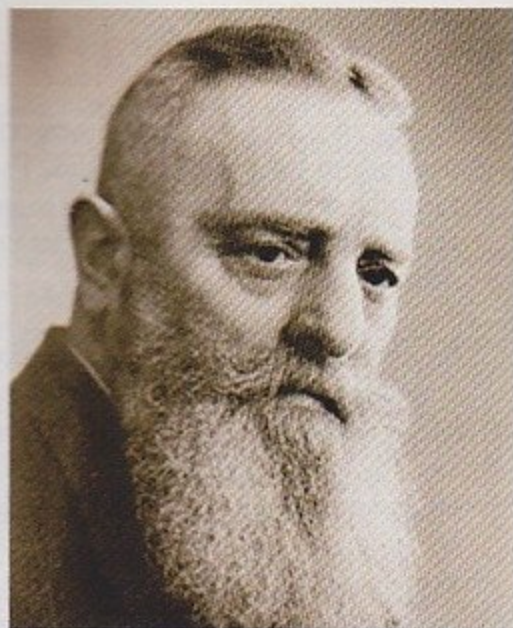
SKRYTÁ TAJEMSTVÍ VODY

Voda nám svá nejvýznamnější tajemství doposud skrývá. Ne snad proto, že by byla tak dokonalou iluzionistkou, nýbrž proto, že jen málokdo si vody opravdu všimá v její živé, dynamické podstatě. Voda je přece dostatečně prozkoumána. Nebo snad nikoli? Opravdu víme, co voda ve skutečnosti potřebuje, aby mohla plně zastávat svou úlohu zprostředkovatelky života? Při hledání odpovědí v tomto čísle PHOENIXU se vydáme do první poloviny minulého století za Viktorem Schaubergerem, nahlédneme pod pokličku současného nedokonalého legislativního posuzování kvality pitných vod a pokusíme se nalézt odpověď na otázku, zda je možné, alespoň na poslední chvíli, pomoci vodě, člověku a jeho zdraví.

ZASTAVENÍ PRVNÍ

Zdravá a nemocná voda očima Viktora Schaubergera

Viktora Schaubergera, dodnes ne zcela doceněného vynálezce a přírodního filozofa, lze bez nadsázky označit jako vodního génia dvacátého století. Díky svému bezprostředně blízkému vztahu k přírodě (původním povoláním byl lesník) a také jeho zcela výjimečnému pozorovacímu talentu objevil a popsal mnoho důležitých souvislostí v působení přírodních sil, které do té doby nebyly lidstvu vůbec známy. Značná část jeho života se odehrávala v úzkém spojení s duchem hor, lesa a vodního živlu. Povolání lesníka a později i nejvyššího správce knížecích revírů mu poskytovalo mnoho možností pozorovat život zvířete a rostlin a též studovat toky horských bystřin v odlehlých místech tehdy téměř panenské přírody Horního Rakouska. Často zdůrazňoval nesmírný význam zdravého, přírodního lesa pro správný a úplný koloběh vody v přírodě. Jestliže vodu vnímáme oprávněně jako „kolébkou veškerého života“, potom o lese je nutno, slovy tohoto génia, hovořit jakožto o „kolébce vody“. A právě zde je třeba hledat jednu z hlavních příčin současného neutěšeného stavu vodstva naší Země. Voda, krev této Země, je povětšinou velmi nemocná. A na vině je zde člověk. Jeho působení a péče v oblasti moderního vodního a lesního hospodářství, diplomaticky vyjádřeno, není moudré. Pro vodu a její úplný, zdravý koloběh v přírodě je žádoucí, aby jako dešťová voda pronikla hluboko do půdních vrstev, k čemuž je nutné, aby teplota vody byla vyšší než teplota půdy. Schauberger popisuje, jak za těchto podmínek teplejší dešťová voda proniká hluboko do nitra země, rozpouští zde výživné soli a tyto později, při svém vzestupu, transportuje vzhůru, kde je v chladnějším prostředí kořenů zčásti uloží, aby se poté na povrchu objevila jako zralá podzemní voda ve formě přírodních pramenů a studánek s vyváženým obsahem minerálních látek. Tep-

Viktor Schauberger

lotní poměry zde tedy hrají zásadní roli. Naopak k nedokonalému a neúplnému koloběhu vody dochází tehdy, kdy teplota vody je nižší než teplota půdy, například na sluncem přehřáté lesní pasece, při nevhodné skladbě výškově málo rozmanitých lesních porostů apod. Voda za takových podmínek není schopna vsáknout do dostatečné hloubky, nýbrž se opět vrací k teplému povrchu a rychle odtéká. Tento děj má zřejmý negativní dopad. Dochází ke snížení hladiny spodních vod, postupnému vysychání výše a nakonec i níže položených pramenů, ale také k poklesu kvality podzemní vody. Z důvodu plošného mýcení velkých ploch v lesích voda rychle odtéká do údolí, stává se agresivní a poškozují břehy, dochází k zanášení koryt. Nadměrný odpar z půdy v nesprávně obhospodařované krajině způsobuje zvýšené množství přívalových srážek a lokální povodně. Tím, že jsou vodě vzaty podmínky ke spontánní regeneraci, se také například snižuje její odolnost vůči bakteriálnímu znečištění. Voda začne postupně slábnout a umírat.

Schauberger na základě pečlivých pozorování také zjistil, že přirozeně tekoucí voda nikdy neteče přímočaře, ale sleduje určité pohybové formy, jež jsou její podstatě vlastní a jsou důležité pro udržení čerstvosti a síly vody. Jinak vyjádřeno, že voda má sklon téci ve spirálovitých pohybech, v meandrech střídavě se stáčejících doprava a doleva a její vnitřní založení se v pohybu projevuje v ochotě k vířivým formám, kdykoliv je to jen trochu možné. V těchto pohybových formách (nejsou-li rušivě podvázaný nemoudrým konáním člověka ve všech oblastech svého činnosti) je skryto jedno z tajemství znovuzrození a regenerace zdravé a strukturně kvalitní vody. Tajemství tzv. rozkladných a skladných pohybů, jež jsou nutné jako přirozená součást působení přírodních sil také pro neustálou regeneraci zdravé vody. Jak k tomuto Viktor Schauberger řekl: „V přírodě se neustále

střídají obě formy pohybu, budující (skladný) princip ale musí převažovat, aby vývoj mohl vůbec proběhnout.“

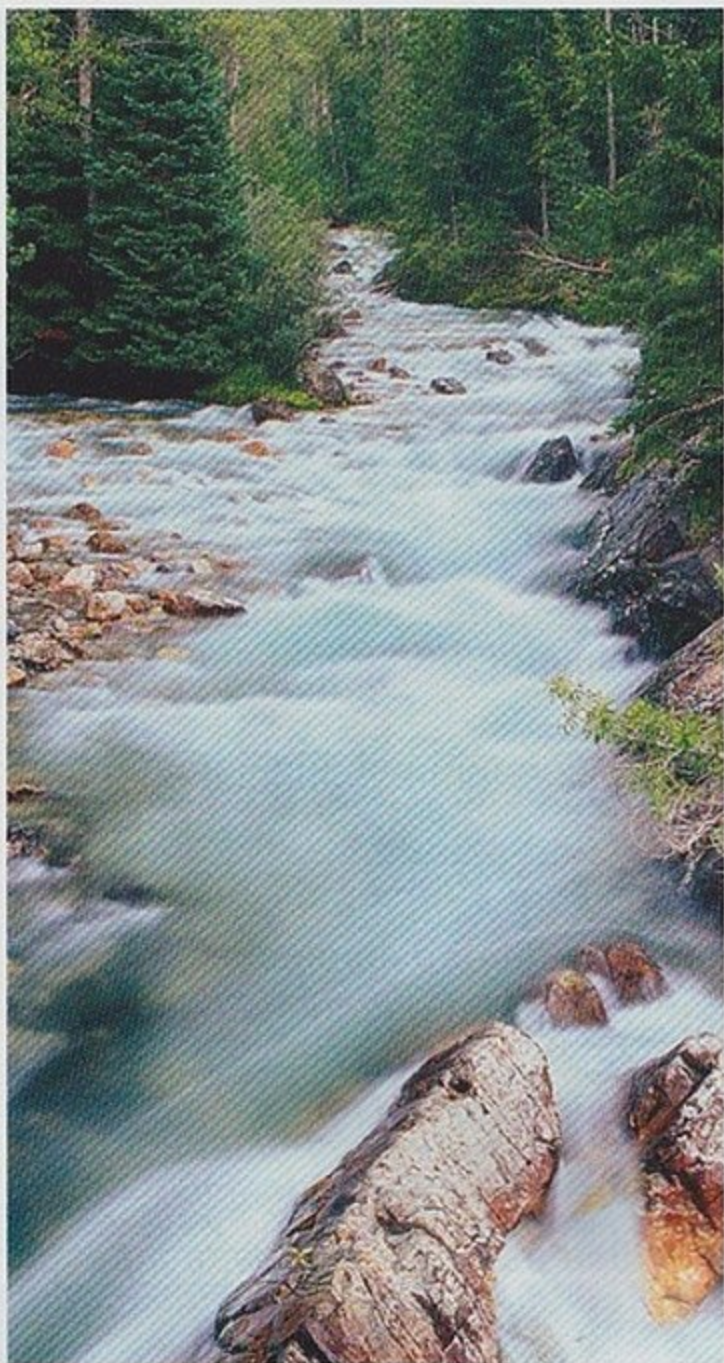
Zamyslíme-li se nad tím, jak se v rozporu k tomuto poznání v posledních desetiletích a staletích chová člověk, je to až zoufalé. Nepřirozené napřimování koryt vodní toků a jejich nevhodná regulace, budování přímočarých vodních kanálů s břehy často zpevněnými kameno-betonovými bloky, retenční nádrže, distribuce pitné vody pro obyvatele pomocí tlakových vodovodních rozvodů a přírodních cest vodovodních potrubí a trubek ... voda je takto z neznalosti nucena do takových pohybových forem, které naprosto neodpovídají jejímu přirozenému pohybovému principu uplatňovanému v neporušené krajině, což se pochopitelně nemůže neprojevit na její kvalitě. Důsledky takového pokřivení pro přírodu a také pro člověka a jeho zdraví musí být bolestné...

Viktor Schaubberger úspěšně využil své poznání o podstatě přirozených dějů vedoucích ke kvalitní, jak sám říkal, biomagneticky přesycené vodě také při konstrukci svých technických zařízení. Na základě vlastních poznatků sestrojil zařízení na výrobu takové vody, která poté mnoha lidem zázračně navracela zpět jejich ztracené zdraví. Poznal, že voda, jež prošla úplným podzemním koloběhem, nebo tzv. „náhradní rodinnou péčí“ v jeho zařízeních určených pro dozrání vody, pojala do sebe sílu, která má svým charakterem zdraví podporující až léčivé vlastnosti. Naopak voda povrchová tyto schopnosti nemá, a není proto jako taková vhodná k užití pro pitný režim člověka – jak se tomu dnes žel v mnoha případech děje. Tato zjištění jdou ruku v ruce s poznatky Ústavu pro výzkum proudění v německém Herischriedu, který spolu se dvěma dalšími přáteli založil již v 60. letech minulého století blízký spolupracovník z posledních let života Viktora Schaubbergera a odborník přes proudové strojírenství Theodor Schwenk. Více o činnosti tohoto ústavu, o jeho působení a poznatcích si můžeme říci někdy v budoucnu.

ZASTAVENÍ DRUHÉ

Přírodní prameny versus vodovodní a balená voda, aneb jak nahlížet na skutečnou kvalitu pitné vody?

Člověk do dnešní doby obsáhle prozkoumal vodu z hlediska jejího složení s důrazem na to, které látky a v jakých koncentracích jsou ve vodě žádoucí či nežádoucí. Složení vody se dnes stalo rozhodujícím a v podstatě jediným hlediskem pro stanovení kvality pitné vody. Toto výrazné zjednodušení však s sebou nese značné riziko. Nejsou-li na základě úplných znalostí o vodě dostatečně přesně stanoveny podmínky hodnocení kvality vo-

dy, mohou být v konečném důsledku uskutečněna chybná rozhodnutí. Tato pak ovlivňují životy a zdraví celých generací více, než by se mohlo na první pohled zdát.

Základní otázkou je: Poskytuje nám rozbor o složení vody dostatečné informace o chování vody a v ní obsažených látek? Odpověď zní: Nikoliv. Pro chování ve vodě obsažených látek není rozhodující jejich množství, nýbrž aktivita, tedy jejich skutečné, reálné chování. A aktivita látek přítomných v pitné vodě roste s aktivitou vodních molekul, tedy s aktivitou samotné vody.

Chemici hovoří o rozdílu mezi množstvím látky a její aktivitou, který může nabývat laikovi až těžko uvěřitelných hodnot mnoha desítek procent. Hlavní příčinou odchylek mezi množstvím látek v roztoku od jejich skutečného chování jsou vzájemné interakce mezi částicemi rozpuštěných látek. V praxi to pak znamená, že i dvě vody o naprosto stejném složení mohou mít díky různé aktivitě vodních molekul odlišné vlastnosti a účinky.

Měření vzorky vod

1. Balená pramenitá voda pocházející z České republiky.
2. Balená pramenitá voda pocházející ze Slovenské republiky.
3. Voda z hlavního města České republiky, Prahy.
4. Voda z hlavního města Rakouska, Vídně.
5. Voda z města Olomouc, oblast střední Morava.
6. Japonskou technologií revitalizovaná voda z města Olomouc.
7. Voda z pramene Svatého Antonína, oblast Oderské vrchy.
8. Rakouskou technologií revitalizovaná voda z města Olomouc.
9. Léčivá voda z minerálního pramene lázeňského místa Karlova Studánka, oblast Hrubý Jeseník.
10. Voda z léčivého pramene na poutní hoře Svatý Hostýn, oblast Hostýnské vrchy.
11. Technologií AQUA SANATURA® revitalizovaná voda z města Olomouc.
12. Voda z léčivého pramene Lurdskej panny Márie, Turzovka - Živčákova, CHKO Kysuce, Slovensko.

U pitné vody je toto dosti podstatný, v praxi ovšem absolutně nepodchycený aspekt. A jsme u podstaty věci.

Že by tajemství léčivých pramenů a studánek, které klasická analýza vody, tak, jak je v dnešní době prováděná, hodnotí jako běžné pitné vody bez zřejmých výjimečných vlastností? Poslední zkušenosti s přírodními prameny, pitnou vodou z vodovodní sítě a vodou balenou přináší jistou odpověď. Voda přírodních pramenů má výrazně vyšší aktivitu (hydratační schopnosti), a tudíž látky v ní obsažené mohou dosahovat nadprůměrných účinků. Zvýšená hydratace, tj. vytvoření jistého ochranného pláště z vodních molekul kolem látek obsažených ve vodě, totiž účinně brání vzniku vzájemných interakcí mezi částicemi látek ve vodném roztoku. Ty jsou tak samostatnější, lépe v roztocích rozptýleny a dosahují tak vyšších účinků. Voda přírodních pramenů vykazuje podstatně vyšší kvalitu než vodárenskou úpravou prošlá voda obecných vodovodů. Zcela nedostatečnou jakost

vykazuje v tomto smyslu voda balená. Výrazný úpadek této, při stáčení snad možná i dosti kvalitní vody, je způsoben tím, že po svém stočení je voda delší dobu bez pohybu a současně vystavena světlu, teplu a dalším nepříznivým vlivům okolí. Vnitřní dynamická struktura takovéto vody je po většinou vážně poškozená, aktivita vodních molekul a obsažených minerálních látek značně oslabená. Pravým opakem je pak voda zdravých přírodních pramenů.

Voda přírodních pramenů nezasažených rušivou lidskou činností je dokonalým transportním médiem, rozpouštědlem, prostředím pro průběh mnoha biochemických reakcí a fyziologických pochodů v organismu. Výrazně lépe pročistňuje a hydratuje organismus. To, že se člověk při pití či koupeli v takovéto vodě cítí více svěžetí, asi nikoho příliš nepřekvapí. Ne nadarmo si lidé od nepaměti vážili přírodních pramenů a dbali o ně. Intuitivně cítili, v souladu s výše uvedeným poznáním Viktora Schaubergera, že právě zralá či vyzrálá voda

těchto pramenů je pro ně nápojem, jenž přináší sílu. Dalo by se říci, že země vypustí na povrch jen vodu zralou, podobně jako tělo matky vydá jen zralé, donošené dítě. To vše v případě, že systém přírodních pochodů není nikterak narušen. V opačném případě je na místě vždy snaha o nápravu, pokud to podmínky umožňují, či alespoň o alternativní řešení.

ZASTAVENÍ TŘETÍ

Biotechnická obnova vody jako „náhradní rodinná péče“ pro vodu či pomoc tzv. na poslední chvíli

Snad jedinou v praxi dodnes hojně realizovanou myšlenkou Viktora Schaubergera je snaha o zkvalitnění vody. Prakticky v celém světě se dnes můžeme celkem běžně setkat s termíny jako revitalizace, biotechnické aktivace či obnova vnitřní struktury vody. V České republice se této oblasti dlouhodobě věnuje firma AQUA SANATURA. Společným cílem těchto snah je přiblížit vodu, z hlediska své vnitřní dynamické struktury, do stavů blízcích se svou kvalitou dobré vodě pramenité. Jedná se vesměs o ošetření vody průtočnými zařízeními, jež se instalují v místě spotřeby a snaží se za pomoci různých způsobů upravit vnitřní aktivitu, živost vody. Vzhledem k tomu, že doposud neexistuje jednotná metodika pro posouzení těchto aparátů, vyjma již zmíněného Ústavu pro výzkum proudění v německém Her-

rischriedu, je pro laiky značně obtížné se mezi nimi správně orientovat. Ideální výrobek by měl umět povýšit vodu s nízkou vnitřní aktivitou, živostí, na úroveň vnitřně silné přírodní pramenité vody a současně vodě s takto vysokou kvalitou neublížit, nejlépe ji ještě mírně pozvednout, bude-li tato přístrojem rovněž upravována. Vypovídající metodou hodnotící nepřímou sílu, živost vody je též měření velikosti distribuce částic ve vodném roztoku – dnes k dispozici na některých VŠ a výzkumných ústavech či měření již zmíněných hydratačních schopností vody. Snad se v budoucnu dočkáme i toho, že „živost“ vody bude jednou z položek na našem protokolu o rozboru vody z hygienické stanice. Přeji vám všem, abyste pak v této kolonce našli hodnocení minimálně dobrá, lépe však velmi, velmi dobrá.

Václav Černý

Autor se dlouhodobě zabývá vodou v její nejniternější podstatě.

Je autorem několika typů zařízení na revitalizaci vody pro domácnosti, bazény i komerční sféru.

Pod značkou AQUA SANATURA, což v latinském překladu znamená voda hodlající léčit či uzdravovat, se snaží o nápravu vnitřní kvality, živosti vody.

Více o zařízeních AQUA SANATURA na www.aquasanatura.com nebo na tel.: 585 155 318.